तेन विभ्राजता तत्र सा सभापि व्यरोचत ।
विमलग्रहनक्षत्रा शारदी द्यौरिवेन्दुना ॥ ३५ ॥
तं पश्यमानो नृपतिस्तुतोष प्रियमात्मजं ।
अलंकृतमिवात्मानमादर्शतलसंस्थितं ॥ ३६ ॥
स तं सस्मितमाभाष्य पुत्रं पुत्रवतां वरः ।
उवाचेदं वचो राजा देवेन्द्रमिव कश्यपः ॥ ३७ ॥
ज्येष्ठायामसि मे पत्न्यां सदृश्यां सदृशः सुतः ।
उत्पन्नस्त्वं गुणश्रेष्ठो मम रामात्मजः प्रियः ॥ ३८ ॥
त्वया यतः प्रजाश्चेमाः स्वगुणैरभिरञ्जिताः ।
तस्मात् त्वं पुष्ययोगेन यौवराज्यमवाप्नुहि ॥ ३९ ॥
कामतस्त्वं प्रकृत्यैव विनीतो गुणवान् असि ।
गुणवत्यपि तु स्नेहात् पुत्र वक्ष्यामि ते हितं ॥ ४० ॥
भूयो विनयमास्थाय भव नित्यं जितेन्द्रियः ।
कामक्रोधसमुत्थानि त्यजेथा व्यसनानि च ॥ ४१ ॥
परोक्षया वर्तमानो वृत्त्या प्रत्यक्षया तथा ।
अमात्यप्रभृतीः सर्वाः प्रकृतीश्चानुरञ्जयन् ॥ ४२ ॥
कोष्ठागारायुधागारैः कृत्वा संनिचयान् बहून् ।
तुष्टानुरक्तप्रकृतिर्यः पालयति मेदिनीं ॥ ४३ ॥
तस्य नन्दन्ति मित्राणि लब्धामृतमिवामराः ।
तस्मात् पुत्र त्वमात्मानं नियम्यैव समाचर ॥ ४४ ॥

Digitized by Google